

Robert Rozmus, Historia nies

Historia niesłychana
Pewnego donzuana,
A może ktoś go zna?

Aaa...

Pewnego dygnitarza,
Co jak się często zdarza,
Zbyt czułe serce ma.

Aaa...

On bardzo kochał się, a-a,
I chodził jak we śnie, a-a,
A ona rzekła nie!

A teraz już wam powiem,
Jak się ten młodzian zowie,
Co tak ubawił mnie.

Więc powiem wam w sekrecie,
To też się uśmiejcie,
Bo on, bo on się zowie...

A nie, nie powiem tego, nie!